

וְשָׁמַעְתָּ בְּקוֹלוֹ – הֵינּוּ עַל-יְדֵי תְּשׁוּבָה זֹכִין לְשִׁמְעַ קוֹלוֹ יְתַבְרָךְ.
הֵינּוּ הַקּוֹל דְּקִדְשָׁה כַּנ"ל, כִּי תְּשׁוּבָה הִיא בְּחִינַת בְּטוּל הַזְּמַן,
שְׁעַל-יְדֵי-זֶה שׁוֹמְעִין הַקּוֹל כַּנ"ל. וְעַתָּה הוֹלֵךְ וּמְבַאֵר, שֶׁתְּשׁוּבָה
 הוּא בְּחִינַת בְּטוּל הַזְּמַן, דִּהְיִינוּ שֶׁהַזְּמַן נִתְּאַחַד, דִּהְיִינוּ שֶׁהַזְּמַן עוֹלָה
 וְנִתְקַשֵּׁר וְנִכְלָל בְּבְחִינַת לְמַעְלָה מִהַזְּמַן.

וְזָהוּ שְׂמֵבֵאֵר בְּלִשׁוֹנוֹ הַקָּדוֹשׁ יִצְחָק בֶּן אַבְרָהָם זְמַן נִתְּאַחַד.
אַבְרָהָם אֹהֲבֵי. בְּעֵינָיו כִּימִים אֲחָדִים בְּאַהֲבָתוֹ.
וְשָׂאֵר יָשׁוּב בְּנֶדֶךְ וְכו'. הֵינּוּ שְׂמֵבֵאֵר, שֶׁאַבְרָהָם הוּא בְּחִינַת
 לְמַעְלָה מִן הַזְּמַן, כִּי מִדְּתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם הִיא אַהֲבָה, כְּמוֹ שְׂכַת-טוֹב
 (יִשְׁעִיָּה מ"א): אַבְרָהָם אֹהֲבֵי, וְאַהֲבָה הוּא בְּחִינַת הַתְּאַחְדוּת הַזְּמַן,
 כְּמוֹ שְׂכַת-טוֹב (בְּרַאשִׁית כ"ט): "בְּעֵינָיו כִּימִים אֲחָדִים בְּאַהֲבָתוֹ". וְזָהוּ
 בְּחִינַת תְּשׁוּבָה שְׁעַל זֶה מְרִמֵּז תִּבְתּ בֶּן, כְּמוֹ שְׂכַת-טוֹב (יִשְׁעִיָּה ז):
"וְשָׂאֵר יָשׁוּב בְּנֶדֶךְ". כִּי תְּשׁוּבָה הִיא לְמַעְלָה מִהַזְּמַן, כְּמוֹ שְׂכַת-טוֹב
 (יִרְמְיָה ט"ו): "אִם תָּשׁוּב וְאַשִּׁיבָךָ לְפָנַי תֵּעָמַד", וּלְפָנָיו יְתַבְרָךְ הוּא
 בְּוִדְאֵי לְמַעְלָה מִהַזְּמַן, כִּי הַשֵּׁם יְתַבְרָךְ הוּא לְמַעְלָה מִהַזְּמַן,
 בְּיָדוּעַ. נִמְצָא שֶׁיִּצְחָק בֶּן אַבְרָהָם מְרִמֵּז עַל הַתְּאַחְדוּת הַזְּמַן
 עַל-יְדֵי תְּשׁוּבָה, כִּי יִצְחָק, שֶׁהוּא בְּחִינַת הַזְּמַן כַּנ"ל, עוֹלָה וְנִתְּאַחַד
 וְנִכְלָל בְּבְחִינַת אַבְרָהָם שֶׁהוּא בְּחִינַת אַהֲבָה, בְּחִינַת לְמַעְלָה
 מִהַזְּמַן, עַל-יְדֵי בְּחִינַת בֶּן שֶׁהוּא בְּחִינַת תְּשׁוּבָה כַּנ"ל. וְאַזִּי
 מִתְגַּבֵּר הַקּוֹל יַעֲקֹב עַל קוֹל שֶׁל עֵשָׂו וְכו' כַּנ"ל. כִּי עַל-יְדֵי תְּשׁוּבָה
 שֶׁהוּא בְּחִינַת בְּטוּל הַזְּמַן, עַל-יְדֵי זֶה שׁוֹמְעִין הַקּוֹל דְּקִדְשָׁה, שֶׁהוּא
 בְּחִינַת קוֹל יַעֲקֹב כַּנ"ל:

וְזָהוּ: כִּי בָּא הַשֶּׁמֶשׁ – נִתְקַצֵּר הַזְּמַן. כִּי הַשֶּׁמֶשׁ בָּאָה שְׁלֵא
 בְּעוֹנָתָהּ בְּשִׁבִיל יַעֲקֹב, וְנִתְקַצֵּר הַזְּמַן שֶׁזָּהוּ בְּחִינַת בְּטוּל
 הַזְּמַן. וְזָה: וַיִּשְׁכַּב בַּמָּקוֹם, וְאִיתָּא שְׂתִּבְתּ וַיִּשְׁכַּב הוּא בְּחִינַת

דברי רבנו ז"ל בהראשי פרקים הללו. תן לחכם ויחכם עוד, להבין קצת על פי דרכים הנ"ל רב דברי רבנו, זכרוננו לברכה הכתובים כאן, והבן היטב:

סדר ימי מלחמת ה'מ"ה

קיד ביום חמישי הנזכר לעיל פרשת במדבר יום ראשון משלשת ימי הגבלה, נכנסתי עם הקפיטאן בספינה קטנה לאלכסנדריא ובעצמי לא ידעתי להיכן אכנס מאחר שאין לי מכיר שם, ואיני יודע שום דבור בלשונם ושום ישראל מפולין ואשכנז לא נמצא שם ובאתי עם הקפיטאן עד החוף הים ויצאתי אל היבשה והתחיל הקפיטאן לכנס אל העיר, ואני הלכתי אחריו, עד שעבר בתוך העיר בכמה רחובות, ואני אחריו וראיתי לפני עם אשר לא ידעתי כי מנהג מצרים משנה עוד בכמה וכמה דברים ממנהג סטנבול, הן בהמלבושים והן בהלשון והן במיני בהמות ושאר דברים ונבהלתי מראות ואני עובר בתוך העיר כאלם וכחרש והכל מסתכלים ותמהים עלי וקצתם שוחקים ומתלוצצים ממני בפני, אבל שום אדם לא פגע בי חם ושלום ולא הייתי יכול לשאל אפלו היכן מקום היהודים כי אין מלה בלשוני להבין שום דבור מלשונם בתוך כך התחלתי לפגוע קצת אנשים פאחאקין, שהם האנשים הבאים ממדינות שלנו כגון מאשכנז ואיטליה וכו', והם נקראים שם פרענקין ואלו האנשים כשראו אותי היו כמו מחתנים עמי, והתחילו לקרב אלי ולדבר עמי קצת מחמת שאנו כלנו מאקלים אחד מאירופה אבל גם עמהם לא יכולתי לדבר כי רבם בכלם מדברים בלשון איטליה וסולוויטקא ובתוך כך נעלם ממני הקפיטאן, והלכתי אני לבדי בתוך הרחובות ובין החניות ועדין איני יודע כלל להיכן אני הולך ורציתי לשאל היכן הרב או החכם

וְאִין מְשִׁיב לִי דְבָר כִּי לֹא פָּגַעְתִּי בְּיִשְׂרָאֵל רַק בְּעַרְבֵי יָם אֹז
יִשְׁמַעְאֵלִים בְּתוֹךְ כָּךְ הִקְרָה ה' לִפְנֵי שְׁנֵי פְּרַעֲנִיקִין וְהִתְחִילוּ לְקָרֵב
אֹתִי וְלִשְׁאֵל בְּשִׁלּוּמֵי בְּרָמּוֹז וְגַם הֵם לֹא הִבִּינוּ בְּלִשׁוֹן אֲשַׁכְּנֶנּוּ
וּבִקְשֹׁתַי אֹתָם הֵיכֵן הָרַב וְהַחֲכָם וְהַשֵּׁיב אֶחָד שִׁיּוּלִיד אֹתִי לְהָרַב
וְכֵן עָשָׂה וְהִלֵּךְ עַד שֶׁהִבִּיא אֹתִי לְבֵית הָרַב שֶׁהָיָה סָמוּךְ לְמָקוֹם
שֶׁפָּגַעְתִּי אֹתוֹ וּבָרוּךְ הַשֵּׁם שֶׁבָּאתִי לְבֵית הָרַב בְּשִׁלּוּם וְהָיָה זֶה
חֶסֶד גָּדוֹל מִהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אֲצִלִּי שֶׁנִּכְנַסְתִּי לְתוֹךְ כְּרֶךְ כְּזֶה בְּשִׁלּוּם
בְּמָקוֹם שֶׁאֲנִי כְּאֵלִם מִמָּשׁ וְלֹא עַל חֲנָם אָנּוּ אֹמְרִים שֶׁלֹּא פְּעָמִים
בְּכָל יוֹם נֹדֵדָה לָךְ וְכוּ' עַל נִסְיָךְ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ
וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת עָרַב וּבָקֵר וְצָהָרִים וְכוּ' וְזֶה אֶפְלוֹ כְּשִׁיּוּשֵׁב
הָאָדָם בְּבֵיתוֹ מִכָּל־שֶׁכֶן בְּדֶרֶךְ בְּמַדִּינֹת הַיָּם בְּמַדִּינַת רְחוֹקָה
וּמִשָּׁנָה מְאֹד מְמַדִּינֹתֵינוּ כְּזוֹ יְהִי שֵׁם ה' מְבָרַךְ תָּמִיד:

סֵדֶר לְקוּסְמֵי עֲצוֹת הַיְהוּדִים:

פֶּגַע עֲקָר הַתְּפִלָּה הֵם רַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים וְעֲקָר הָרַחֲמִים תְּלוּי בַּדַּעַת.
וְכִשְׁהִסְטָרָא אַחֲרָא יוֹנְקַת מִהַרְחֻמָּנוֹת חַס־וְשָׁלוֹם וְאִזִּי נִפְגָּם
הָרַחֲמָנוֹת וְנַעֲשָׂה כַּעַם וְאַכְזָרִיוֹת וְנִקְטָן הַדַּעַת וְאִזִּי מִתְגַּבֵּר
תַּאֲזוּת גְּאוּף חַס־וְשָׁלוֹם וְאִזִּי הַתְּפִלָּה בְּבַחֲיַנַת דִּין וְאִזִּי הַסְטָרָא
אַחֲרָא יוֹנְקַת מִהַתְּפִלָּה וְאִזִּי צָרִיכִין בַּעַל כַּח גָּדוֹל שִׁיּוּכָל לְהַתְּפַלֵּל
תְּפִלָּה בְּבַחֲיַנַת דִּין שֶׁעַל־יְדֵי זֶה מוֹצִיא מִהַסְטָרָא אַחֲרָא כָּל
חַיּוֹתָהּ וּמִתְקַן הַכֹּל וְכוּ' וְעַל־יְדֵי זֶה נַעֲשִׂין גְּרִים וְנִתְרַבָּה וְנִתְגַּדֵּל
כְּבוֹדוֹ יִתְבָּרַךְ וְעַל־יְדֵי זֶה זוֹכִין לְהַתְּפַשְׁטוֹת הַנְּבוֹאָה וְעַל־יְדֵי זֶה
נִתְבָּרַר הַמְּדַמָּה וְזוֹכִין לְאַמוּנָה בְּשִׁלְמוֹת וְעַל־יְדֵי זֶה זוֹכִין לְהַשִּׁיר
שִׁיתְעַר לְעֵתִיד וְכוּ' וְעַיִן בְּפָנִים (שם ח).

פֶּגַע עַל־יְדֵי הַשֶּׁכֶן שֶׁנִּתְוַסַּף עַל קְבוּץ שֶׁל יִשְׂרָאֵל כְּגוֹן כְּשִׁישׁ קְבוּץ
שֶׁל יִשְׂרָאֵל שֶׁעוֹסְקִין בַּתְּפִלָּה כְּשֶׁנִּתְוַסַּף עֲלֵהֶם עוֹד נֶפֶשׁ אַחָד וְאִזִּי

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ה'לו' אָמַר מִזֶּה־רִנַּת זִצְיָ"ל "עָדָּה לַאֲנִי מִקֻּוּה שִׁדְּךָ לַאֲחֵד מִסְּפָרֵי רַבָּנָו יִהְיֶה תִּיקוּן לְכַל" אָמַר
אָמַר "חֵק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוּר עַי הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנָח" שְׁעֵי יִשִּׁיבַת תִּיקוּן הַמִּידוֹת

פְּרוֹת נִמְצָא שֶׁהִיא בְּחִינַת מְעֵט מַחֲזִיק אֶת הַמְּרֻבָּה וְהוֹטְבוּ דְבָרָיו
כִּי בַּאֲמַת, בּוֹדָאי הוּא בְּחִינַת מְעֵט מַחֲזִיק אֶת הַמְּרֻבָּה וְאָחֵד אָמַר
שֵׁישׁ (לו) פְּרִדָּם נִפְלָא מְאֹד, שֵׁישׁ שָׁם פְּרוֹת וְכוּ' וְנוֹסְעִים לְשָׁם כַּמָּה
וְכַמָּה בְּנֵי אָדָם וְשָׂרָרוֹת, כִּי הוּא פְּרִדָּם נָאָה מְאֹד וּבְקִיץ נוֹסְעִים
לְשָׁם כַּמָּה בְּנֵי אָדָם וְשָׂרָרוֹת לְטִיֵּל שָׁם וּבַאֲמַת אֵין בְּהַפְּרִדָּם מְקוּם
כָּל־כָּף שִׁיחֲזִיק כָּל־כָּף אֲנָשִׁים וְעַל כֵּן הוּא מְעֵט מַחֲזִיק אֶת הַמְּרֻבָּה
וְהוֹטְבוּ דְבָרָיו גַּם־כֵּן.

וְאָחֵד אָמַר שֶׁהַדְּבֹר שֶׁלּוֹ הוּא בְּחִינַת מְעֵט מַחֲזִיק אֶת הַמְּרֻבָּה כִּי
הוּא בְּעַל סוּד (שְׁקוּרִין סְעֻקְרַעֲטִיר) [מִזְכִּיר] אֲצֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וּבְאֵין
אֲצֵלוֹ כַּמָּה וְכַמָּה בְּנֵי אָדָם זֶה בָּא עִם שְׂבָחִים לְהַמְּלֶךְ, וְזֶה בָּא עִם
בִּקְשׁוֹת וְכִיּוֹצֵא בְּזֶה וּבּוֹדָאי אֵי אֶפְשָׁר לְהַמְּלֶךְ לְשִׁמְעַת אֶת כָּלָם
וְאֵנִי יְכוֹל לְקַבֵּץ אֶת כָּל דְּבָרֵיהֶם בְּתוֹךְ אֵיזָה דְּבֹרִים מְעֻטִים,
וְלִסְפֹּר לְפָנַי הַמְּלֶךְ אֵלּוֹ הַדְּבֹרִים מְעֻטִים, וְיִהְיֶה כָּלּוֹל בָּהֶם כָּל
הַשְּׂבָחִים וְהַבִּקְשׁוֹת שֶׁלָּהֶם וְכָל דְּבָרֵיהֶם כָּלָם, בְּתוֹךְ אֵיזָה דְּבֹרִים
מְעֻטִים שְׁלִי נִמְצָא שֶׁהַדְּבֹר שְׁלִי הוּא מְעֵט מַחֲזִיק אֶת הַמְּרֻבָּה
וְאָחֵד אָמַר שֶׁהַשְּׂתִיקָה שֶׁלּוֹ הִיא בְּחִינַת מְעֵט מַחֲזִיק אֶת הַמְּרֻבָּה
כִּי יֵשׁ עָלָיו מְקַטְרָגִים הַרְּבָה וּבְעָלֵי לְשׁוֹן הָרַע שְׂמֵלְשִׁינִים עָלָיו
הַרְּבָה מְאֹד וְכָל מַה שְׂמֵלְשִׁינִים וְדוֹבְרִים וּמְקַטְרָגִים עָלָיו בְּלְשׁוֹן
הָרַע הַרְּבָה, הוּא בְּשְׂתִיקָתוֹ מְתָרֵץ הַכֹּל עַל־יְדֵי מַה שֶׁהוּא שׁוֹתֵק
לְבַד (כִּי הוּא עוֹשֶׂה רַק אֵיזָה שְׂתִיקָה וְהוּא תְרוּץ עַל הַכֹּל) נִמְצָא, שֶׁשְׂתִיקָתוֹ
הוּא מְעֵט מַחֲזִיק אֶת הַמְּרֻבָּה.

סֵדֶר שְׂלֵחַתוֹ עֲרוּף הַיּוֹפְנִי:

(ד) מִצְטַעֵר פְּטוּר מִן הַסּוּכָה הוּא וְלֹא מִשְׁמִשׁוֹ (אֲבַל בְּלִילָה רֵאשׁוֹנָה
אֲפִילוֹ מִצְטַעֵר חַיִּיב לֵאכּוֹל שֵׁם כּוֹזִית) (כֹּל בּו) אֵיזָהוּ מִצְטַעֵר זֶה שְׂאִינוֹ יְכוֹל
לִישֵׁן בַּסּוּכָה מִפְּנֵי הַרוּחַ אוֹ מִפְּנֵי הַזְּבוּבִים וְהַפְּרַעוּשִׁים וְכִיּוֹצֵא

בהם או מפני הריח ודווקא שבא לו הצער במקרה אחר שעשה שם הסוכה אבל אין לו לעשות סוכתו לכתחלה במקום הריח או הרוח ולומר מצטער אני: הגה ואם עשאה מתחילה במקום שמצטער באכילה או בשתייה או בשינה או שא"א לעשות לו אחד מהם בסוכה מחמת דמתיירא מלסטים או גנבים כשהוא בסוכה אינו יוצא באותה סוכה כלל אפילו בדברים שלא מצטער בהם דלא הויא כעין דירה שיוכל לעשות שם כל צרכיו (מרדכי פרק הישן) מי שכבו לו הנרות בסוכה בשבת ויש לו נר בביתו מותר לצאת מן הסוכה כדי לאכול במקום נר וא"צ לילך לסוכת חבירו שיש שם נר אם יש טורח גדול בדבר (ת"ה סימן נ"ג ופסקיו סימן קנ"ח) ואם בא רוח לכבות הנרות בסוכה מותר לפרוס סדין או בגד מן הצד אבל לא תחת הסכך (א"ז) מי שלא יוכל לישן בסוכה מחמת שצר לו בפישוט ידיו ורגליו לא מקרי מצטער וחייב לישן שם אע"ג דצריך לכפוף ידיו ורגליו (ת"ה סימן צ"ב) ולא יוכל אדם לומר מצטער אני אלא בדבר שדרך בני אדם להצטער בו (טור) ואין המצטער פטור אלא אם ינצל עצמו מן הצער אבל בלא"ה חייב לישיב בסוכה אע"ג דמצטער (מרדכי פרק הישן): (ה) אבל חייב בסוכה: (ו) חתן ושושביניו וכל בני החופה פטורים מן הסוכה כל ז' ימי המשתה. (וסעודת ברית מילהוכן הסעודה שאוכלין אצל היולדת חייבין בסוכה) (מהרי"ק שורש קע"ט): (ז) שלוחי מצוה פטורים מן הסוכה בין ביום בין בלילה (ועיין לעיל סימן ל"ח): (ח) הולכי דרכים ביום פטורים מן הסוכה ביום וחייבים בלילה הולכי דרכים בלילה פטורים בלילה וחייבים ביום: הגה ודוקא כשיוכלו למצוא סוכה אבל אם אינם מוצאים סוכה יוכלו לילך לדרכם אף שלא ישבו בה לא יום ולא לילה כשאר ימות השנה שאינם מניח דרכו משום ביתו (ר"ן פרק הישן) ואע"פ שאינם הולך רק ביום פטור אף בלילה דאין לעשות לו שם דירה וההולכים לכפרים לתבוע חובותיהם ואין להם סוכה באותן הכפרים יחמירו על עצמן לשוב

לבתיהם בכל לילה לאכול בסוכה ואע"ג דיש להקל מכל מקום המחמיר תבא עליו ברכה ב"י (בשם אורחות חיים): (ט) שומרי העיר ביום פטורים ביום וחייבים בלילה שומרי העיר בלילה פטורים בלילה וחייבים ביום: (י) שומרי גנות ופרדסים פטורים בין ביום ובין בלילה שאם יעשה השומר סוכה ידע הגנב שיש לשומר מקום קבוע ויבא ויגנוב ממקום אחר לפיכך אם היה שומר כרי של תבואה שיכול לשמור כולו ממקום אחד חייב לעשות סוכה במקום ששומרו: הגה והעושיין יין אצל העכו"ם בסוכה פטורים בין ביום ובין בלילה דצריכים לשמור שלא יגעו העובדי כוכבים (הג"מ פ"ז בשם סמ"ק וכל בו) ואם הוא בענין שאין צריכים שימור חייבים:

סימן תרמא (א) העושה סוכה בין לעצמו בין לאחר אינו מברך על עשייתה אבל שהחיינו היה ראוי לברך כשעושה אותה לעצמו אלא שאנו סומכים על זמן שאנו אומרים על הכוס של קידוש: הגה ואם לא אכל לילה ראשונה בסוכה אע"פ שבירך זמן בביתו כשאוכל בסוכה צריך לברך זמן משום סוכה ואם בירך זמן בשעת עשייה סגי ליה. (ר"ן פרק לולב וערבה):

סֵדֶר לְקִוּי תְּפִלֹּת הַיּוֹמִי:

תסד: חומל דלים חום וְחַמֵּל נָא עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְהוֹשִׁיעֵנו מִהֲרָה לְמַעַן שְׁמִךְ וְעֲזָרְנוּ מִעֲתָה בְּרַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶיךָ הַרְבִּים וְהַגְדוֹלִים וְהַנְּפִלָאִים מְאֹד מְאֹד, לְבַטֵּל כָּל הַדֵּינִים וְהַיְסוּרִים וְהַמְּנִיעוֹת וְהַתְּאַוֹת וְהַבְּלוּלִים הַנְּמַשְׁכִּין מִבְּחִינַת שְׁלֵא כְּסֻדָּר, וְיִתְבַּטֵּל וְיִכָּלֵל וְיִתְהַפֵּךְ בְּחִינַת שְׁלֵא כְּסֻדָּר לְבְּחִינַת כְּסֻדָּר, עַד שְׁמֵעָתָה יִתְנַהֵג עִמָּנוּ הַכֹּל כְּסֻדָּר בְּגַשְׁמִיּוֹת וְרוּחָנִיּוֹת, בְּגוֹף וּנְפֶשׁ וּמְמוֹן וְתִשְׁמְרֵנוּ מִעֲתָה וְתִצִּילֵנוּ מִכָּל מִיַּיִן מִחֲשָׁבוֹת זָרוֹת שֶׁל גְּאוֹת וְגִבְהוֹת וְגַסּוֹת וּפְנִיּוֹת וְנִזְכָּה לְעֲנוּהַ בְּאַמֶּת, וְלִקְשֹׁר אוֹתָךְ

בְּמַחְשַׁבְתָּנוּ תָּמִיד, שְׁתֵּהִיָּה מַחְשַׁבְתָּנוּ קְשׁוּרָה בָּךְ וּבְעֲבוֹדָתְךָ
 תָּמִיד, עַד אֲשֶׁר יִתְבַּטְּלוּ כָּל הַרְצוּנוֹת וְכָל הַמְּלַחְמוֹת נֶגֶד רְצוֹנֵנוּ
 וְנִזְכָּה לְגִמּוֹר תָּמִיד חֲפְצֵי שָׁמַיִם כְּרְצוֹנְךָ וְכְרְצוֹן צְדִיקְךָ הָאֱמֵתִיִּים
 בְּאֵמֶת, וְלֹא יִהְיֶה כַח לְשׁוֹם מוֹנֵעַ וּמְעַכֵּב לְמִנוּעַ אוֹתָנוּ חֵם וְשָׁלוֹם
 מְשׁוֹם דְּבָר שֶׁבִקְדָּשָׁה, כִּי אַתָּה עוֹזֵר לְלֹא כַח כְּמוֹנִי, וְ"נֹתֵן לִיֶּעָף
 כַּח" עֲזָרְנִי לְגִמּוֹר רְצוֹנְךָ בְּאֵמֶת, הֵן מֵה שֶׁנּוֹגֵעַ לִי בַּפֶּרֶט, הֵן מֵה
 שֶׁנּוֹגֵעַ אֶל הַכֹּלֵל, עֲזָרְנִי לְמַעַן שְׁמֶךָ שִׁיִּגְמַר הַכֹּל כְּרְצוֹנְךָ הַטּוֹב "ה'
 יִגְמּוֹר בְּעַדִּי, ה' חֲסִדְךָ לְעוֹלָם, מַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֵל תִּרְף, יִהְיוּ לְרְצוֹן
 אֲמָרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ ה' צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי", עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמַרוֹמָיו
 הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

תְּפִלָּה מִצַּח תְּסֵה: {מיוסד ע"פ תורה פ"ג} רבוננו של עולם עזרני
 וְהוֹשִׁיעֵנִי מֵעַתָּה, וַעֲשֵׂה אֵת אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה בְּרַחֲמֶיךָ
 הַרְבִּים וּבַחֲסָדֶיךָ הַגְּדוֹלִים וְנִפְלְאוֹתֶיךָ הַנִּעְלָמוֹת וּדְרָכֶיךָ הַנּוֹרְאִים,
 וְזַכְּנֵי מֵעַתָּה לְשֹׁמֵר אֶת הַבְּרִית קְדֹשׁ בְּאֵמֶת, וְאִזְכָּה לְשׁוֹב
 בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאֵמֶת עַל הָעֶבֶר, וְלִזְכוֹת מֵעַתָּה לְתַקוֹן הַבְּרִית
 בְּאֵמֶת, בְּכַח וּזְכוֹת הַצְּדִיקִים אֱמֵתִיִּים אֲשֶׁר זָכוּ לְתַקוֹן הַבְּרִית
 בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת:

תְּסוּ: רבוננו של עולם מלא רחמים, אַתָּה הוֹדַעְתָּנוּ שְׁכָל הַתַּקוּנִים
 וְכָל הַתּוֹרָה כְּלָה וְכָל תַּקוּן הָעוֹלָמוֹת, הַכֹּל תָּלוּי בְּתַקוֹן הַבְּרִית
 קְדֹשׁ שֶׁהוּא יְסוּד הַכֹּל כְּמַבְאָר בְּכָל סְפָרֵי קְדֹשׁ אֲבָל מִגִּדֹל
 הַהִתְגַּבְּרוֹת שֶׁהִתְגַּבַּר עָלֵינוּ הֵיטֵר הָרַע מִנְּעוּרֵנוּ פָּגַמְנוּ הַרְבֵּה
 בַּפְּגָם הַבְּרִית, כָּל אֶחָד וְאֶחָד כְּפִי פְּגָמָיו כְּאֲשֶׁר יוֹדַע כָּל אֶחָד וְאֶחָד
 בְּנִפְשׁוֹ (וּבַפֶּרֶט וְכוּ) עַל כֵּן אֵין לִי עַתָּה שׁוֹם דְּבוּר אֵיךְ לְדַבֵּר בְּזֵה,
 "נִפְּלַמְתִּי דוּמְיָה הַחֲשִׁיתִי מִטּוֹב וּכְאֲבִי נֶעְכָּר" אַךְ כְּבָר הִזְהַרְתָּנוּ
 וְחִזְקָתָנוּ לְנִצָּחַת, לְזַעַק וְלִצְעַק אֵלֶיךָ תָּמִיד, יִהְיֶה אֵיךְ שִׁיְהִיָּה עַל כֵּן

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ה'מ"ג
זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

בְּאֵתִי לְשִׁטּוֹחַ כַּפֵּי לְרַחֲמֶיךָ וַיְשׁוּעָתֶךָ, שְׁתַּעֲזְרֵנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי שְׂאֵזֻכָּה
מֵעַתָּה לְתִקּוּן הַבְּרִית בְּאַמֶּת בְּשִׁלְמוֹת כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב חוּם וְחַיְנִי
וְרַחֵם עָלַי וְהוֹשִׁיעֵנִי, וְלִמְדֵנִי וְהוֹרֵנִי דַרְכֵי עֲצוֹתֶיךָ הַקְּדוֹשׁוֹת
וְהַנְּפִלְאוֹת הַגְּלוּיֹת וְהַנְּסֻתָרוֹת בְּסִפְרֵי צְדִיקֶיךָ הָאֱמִתִּיִּם, וְתֹאִיר
עֵינַי דַּעְתִּי וְשִׁכְלִי בְּכָל עֵת, בְּאִפְּן שְׂאֵזֻכָּה לְהִתְרַחֵק מִתְּאוּהָ הַזֹּאת
וּמִהַרְהוּרֵים הָאֵלֶּה וּלְמַלֵּט נַפְשִׁי מֵהֵם בְּאַמֶּת, עַד שְׂאֵזֻכָּה לְגַרְשָׁם
וּלְבַטְלָם מִמֶּנִּי לְגַמְרִי, בְּאִפְּן שְׂאֵזֻכָּה מֵעַתָּה לְתִקּוּן הַבְּרִית בְּאַמֶּת
כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב:

תּוֹסֵף: וּבְכֵן תַּעֲזְרֵנִי בְּכַח וּזְכוּת כָּל הַצְּדִיקִים הָאֱמִתִּיִּם שְׂזָכוּ לְתִקּוּן
הַבְּרִית בְּשִׁלְמוֹת, שְׂנִזְכָּה לְהוֹצִיא הַחֲצִים שֶׁהֵיָא הַתְּפִלָּה בְּתַכְלִית
הַשְּׁלֵמוֹת, שְׂנִזְכָּה תָּמִיד לְהִתְפַּלֵּל בְּכּוֹנֵה גְדוּלָּה וְעֲצוּמָה בְּאַמֶּת
וּבְאַמוּנָה שְׁלֵמָה, בְּחִיּוֹת וְהִתְלַהֲבוֹת גְּדוֹל דְּקִדְשָׁה וְתִהְיֶה תְּפִלָּתֵנוּ
שְׂגוּרָה בְּפִינוּ תָּמִיד, עַד שְׂנִזְכָּה לְהוֹצִיא דְּבוּרֵים הַקְּדוֹשִׁים שֶׁל
הַתְּפִלָּה בְּחִיּוֹת גְּדוֹל כְּחֲצִים בְּיַד גְּבוּר, שְׂיִפְרַח הַדְּבוּר הַקְּדוֹשׁ
מִפִּינוּ בְּחִיּוֹת נִפְלָא כְּמוֹ חֵץ מִהַקְּשֶׁת וַיַּעֲלֶה לְמַעְלָה לְמַעְלָה וַיִּפְעוּל
וַיַּעֲשֶׂה בְּשִׁלְמוֹת כָּל הַתְּקוּנִים שְׂצָרִיכִים לְתִקּוּן עַל יְדֵי תְּפִלוֹתֵינוּ
בְּכָל הָעוֹלָמוֹת כָּלֵם עַד אֲשֶׁר נִזְכָּה עַל יְדֵי הַתְּפִלָּה שְׂתַצְמִיחַ לָנוּ
מִהַרָּה קָרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד, וַיְקַיֵּם מִהַרָּה מִקְרָא שְׂכָתוֹב: "שָׁם אֶצְמִיחַ
קָרוֹן לְדָוִד, עַרְכָּתִי נֵר לְמְשִׁיחִי", וְעַל יְדֵי זֶה נִזְכָּה לְצֵאת מֵעַבְדוֹת
לְחָרוֹת:

תּוֹסֵף: וְתִזְכְּנוּ לְקִדְשֶׁת שִׁבְתַּת קִדְשׁ, וְתִבְטַל מֵאֲתָנוּ כָּל עוֹבְדֵי דְחוּל,
שְׂלֹא נִצְטָרֵךְ לְעֵסֶק בְּשׁוּם מְלָאכָה וְעֵסֶק, רַק נַעֲסוּק תָּמִיד בְּתוֹרָה
וְתְּפִלָּה וְעֲבוּדַת ה' בְּאַמֶּת, וְנִהְיֶה כְּלָנוּ בְּנֵי חוּרִין בְּאַמֶּת מְלֹא
רַחֲמִים, אֶתְּהָ נָתַתָּ לָנוּ מִתְּנָה טוֹבָה הַזֹּאת שֶׁהִיָּתָה בְּבֵית גְּנֻזָּיךָ
וְשִׁבְתַּת שְׂמָה אֶתְּהָ יוֹדַע גְּדֹל מַעֲלַת יְקָרַת קִדְשֶׁת שִׁבְתַּת קִדְשׁ,

הַמְּחִיָּה וּמְקַיֵּם כָּל הָעוֹלָמוֹת, וְאַתָּה יוֹדֵעַ כַּמָּה אֲנִי רָחוֹק מִהַקְּדוּשָׁה
וְהַשְׂמִיחָה שֶׁל שַׁבָּת אֲנִי אֲדוֹן יָחִיד, טוֹב וּמְטִיב לְכֹל, "גְּדוֹל הָעֲצָה
וְרַב הָעֲלִילָה", עֲזַרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי וְלַמִּדְנִי וְהוֹרְנִי בְּאִפְּן שְׂאֵזְכָּה
תָּמִיד לְשִׂמְחָה שֶׁל שַׁבָּת בְּאַמֶּת, שְׂאֵזְכָּה לְשִׂמְחָה מְאֹד בְּכָל שַׁבָּת
וְשַׁבָּת בְּשִׂמְחָה שַׁבָּת בְּאַמֶּת הַטְּעִימְנִי נָא טַעַם שַׁבָּת קְדוֹשׁ, כִּי
אַתָּה טוֹב וּמְטִיב לְכֹל רִצְיָה וְהַחֲלִיצֵנוּ ה' אֱלֹקֵינוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וּבְמִצְוֹת
יוֹם הַשַּׁבָּת הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ הַזֶּה, כִּי [הוּא] יוֹם זֶה גְּדוֹל
וְקְדוֹשׁ הוּא לְפָנֶיךָ לְשָׁבוֹת בּוֹ וְלָנוּחַ בּוֹ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוֹת רְצוֹנָךָ
קְדוֹשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ, שְׂבַעֲנוּ מִטוֹבָךָ וְשִׂמְחָנוּ
בִּישׁוּעָתְךָ, וּמְהֵרָה לְבִנּוּ לְעַבְדְּךָ בְּאַמֶּת, וְהִנְחִילֵנוּ ה' אֱלֹקֵינוּ בְּאַהֲבָה
וּבְרָצוֹן שַׁבָּת קְדוֹשָׁךָ זַכְּנִי לְשִׂמְחָה בְּכָל שַׁבָּת וְשַׁבָּת בְּשִׂמְחָה גְּדוֹלָה
וְעֲצוּמָה, עַד שְׂאֵזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ הַשְׂמִיחָה שֶׁל שַׁבָּת לְשֵׁשֶׁת יָמֵי הַחֹל
וְאֵזְכָּה לְזַכֵּר אֶת הַשַּׁבָּת קְדוֹשׁ תָּמִיד, כְּמוֹ שְׂכַת־טוֹב: "זְכוֹר אֶת יוֹם
הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ", וּלְהַמְשִׁיךְ עָלַי קְדוּשַׁת שַׁבָּת תָּמִיד בְּכָל שֵׁשֶׁת יָמֵי
הַחֹל, שְׂיִהְיוּ כָּל יָמֵי הַחֹל קְדוֹשִׁים וּמְהוֹרָיִם בְּקְדוּשַׁת שַׁבָּת קְדוֹשׁ
וְעַל יְדֵי קְדוּשַׁת שַׁבָּת נִזְכָּה לְקַבֵּל כָּל הַבְּרָכוֹת מִמְּקוֹר הַבְּרָכוֹת: